

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8SŽi/6/2013
Identifikačné číslo spisu:	1011201737
Dátum vydania rozhodnutia:	20.02.2014
Meno a priezvisko:	CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1011201737.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci žalobcu: X.. Z. J., L. T. X, D., zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Daniel Blyšťan s.r.o., Užhorodská 21, Košice, IČO: 47 231 785, v mene ktorej koná JUDr. Daniel Blyšťan, advokát, proti žalovanému: Národná banka Slovenska, Imricha Karvaša 1, Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. GUV-1085/2011 zo dňa 19. augusta 2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 167/11 - 103 zo dňa 24. októbra 2012, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 167/11 - 103 zo dňa 24. októbra 2012, p o t v r d z u j e.
Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. GUV-1085/2011 zo dňa 19. augusta 2011, ktorým zamietol rozklad žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu č. OMK-829/2009 zo dňa 2. októbra 2009. Krajský súd dospel k záveru, že pokiaľ žalobca požadoval sprístupniť listiny potvrdzujúce vzdelanie a dĺžku relevantnej praxe U.. A. K., nemožno tieto považovať za verejné listiny. Jedná sa o listiny výlučne osobnej povahy, a preto k ich zverejneniu je potrebný písomný súhlas dotknutej osoby, ktorý udelený nebol. Zákon č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozhodnutia len „ZSI“) nerozlišuje medzi listinami osobnej povahy týkajúcimi sa verejných funkcionárov a iných osôb. Verejnými listinami je potrebné rozumieť listiny vydané súdmi Slovenskej republiky alebo inými štátnymi orgánmi v medziach ich právomoci (listy vlastníctva, rozhodnutia, osvedčenia) a listiny, ktoré sú osobitnými predpismi vyhlásené za verejné (napr. notárske zápisnice). Všetky ostatné listiny, ktoré nie sú verejnými listinami, možno považovať za súkromné listiny, teda za listiny osobnej povahy.

Proti predmetnému rozsudku podal v zákonnej lehote dňa 7. januára 2013 odvolanie domáhajúc sa jeho zrušeniu a vrátenia veci krajskému súdu na ďalšie konanie.

Uviedol, že na odmietnutie informácií neexistoval zákonný dôvod, pretože požadované informácie nespádajú pod § 9 ods. 2 ZSI. Uvedenie odbornej vedomosti nie je osobným údajom ako ním nie je ani skutočnosť, kde boli tieto vedomosti získané a akým dokladom bolo ich nadobudnutie zdokladované, najmä v prípade, ak sa jedná o zdokladovanie zákonom požadovaných predpokladov na výkon funkcie. Požadované osobné údaje neodhaľujú rasový alebo etnický pôvod dotknutej osoby, jej politické názory, náboženskú vieru alebo svetonázor, členstvo v politickej strane, odborovej organizácii, ani sa netýkajú jej zdravia či intímnej sféry. Uvedenie profesijnej vedomosti a skúsenosti nemôže byť osobným údajom, ak je takýto údaj predpokladom na výkon funkcie, a to najmä ak ho zákon predpokladá a stanovuje. V súlade s príslušným zákonom sa predpokladá, že fyzická osoba má (niektoré alebo všetky) odborné vedomosti a znalosti uvedené a požadované v právnom predpise, pričom žalobca sa domáhal len informácie o tom, o ktorú konkrétnu ide. Táto informácia je už v podstate zverejnená v zákone, žalobca sa domáhal len jej konkretizácie a preukázania.

Žalobca poukázal, že v právnom štáte kontrola výkonu verejnej moci nespochybniteľne patrí aj občanom všeobecne, a preto informácie, ktoré túto kontrolu umožňujú, by nemali byť pred sprístupnením chránené v rozsahu väčšom než je to akceptovateľné pre zachovanie účelu zákona ako aj práv a povinností fyzických a právnických osôb. Občania v rámci verejnej kontroly majú právo na informácie preukazujúce, že osoby vo výkone verejnej funkcie vykonávajú túto za splnenia všetkých zákonných predpokladov a dosahujú požadovanú odbornú a vedomostnú úroveň. Informácie týkajúce sa výkonu verejnej funkcie alebo výkonu úradnej činnosti nemožno považovať za osobné údaje, ani za informácie týkajúce sa súkromia. Ak zákon ukladá na výkon funkcie v orgáne verejnej moci odborné, resp. vedomostné predpoklady, ich splnenie má mať verejnosť v súlade s účelom ZSI právo kontrolovať. Osoby zapojené do záležitosti verejného záujmu majú zúženú ochranu súkromia, čo konštatoval Ústavný súd SR ako aj Európsky súd pre ľudské práva.

Ďalej žalobca namietal vnútornú rozpornosť napadnutého rozsudku, keď krajský súd uviedol, že listiny požadované žalobcom nemožno považovať za verejné listiny, jedná sa o listiny osobnej povahy. Krajský súd nesprávne posúdil povahu vysokoškolského diplomu ako dokladu o vzdelaní a nesprávne uviedol, že takýto doklad nepatrí medzi verejné listiny. Tento záver je v rozpore s definíciou, z ktorej vychádzal aj samotný súd.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril, vlastný odvolací návrh nepodal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a dospel k záveru, že rozhodnutie krajského súdu je potrebné ako vecne správne potvrdiť, ale čiastočne z iných dôvodov.

Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 O. s. p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 20. februára 2014 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa čl. 19 ods. 3 Ústavy SR, každý má právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe.

Podľa čl. 22 Ústavy SR, listové tajomstvo, tajomstvo dopravovaných správ a iných písomností a ochrana osobných údajov sa zaručujú.

Podľa § 3 zákona č. 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov účinného do 30. júna 2013, osobnými údajmi sú údaje týkajúce sa určenej alebo určiteľnej fyzickej osoby, pričom takou osobou je osoba, ktorú možno určiť priamo alebo nepriamo, najmä na základe všeobecne použiteľného identifikátora alebo na základe jednej či viacerých charakteristík alebo znakov, ktoré tvoria jej fyzickú, fyziologickú, psychickú, mentálnu, ekonomickú, kultúrnu alebo sociálnu identitu.

Podľa § 9 ods. 1 ZSI, informácie, ktoré sa dotýkajú osobnosti a súkromia fyzickej osoby, písomnosti

osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy povinná osoba sprístupní len vtedy, ak to ustanovuje osobitný zákon, alebo s predchádzajúcim písomným súhlasom dotknutej osoby. Ak dotknutá osoba nežije, taký súhlas môže poskytnúť jej blízka osoba. Ustanovenia osobitných predpisov tým nie sú dotknuté.

Podľa § 9 ods. 2, informácie o osobných údajoch fyzickej osoby, ktoré sú spracúvané v informačnom systéme za podmienok ustanovených zákonom, povinná osoba sprístupní len vtedy, ak to ustanovuje zákon, alebo na základe predchádzajúceho písomného súhlasu dotknutej osoby. Ak dotknutá osoba nemá spôsobilosť na právne úkony, taký súhlas môže poskytnúť jej zákonný zástupca. Ak dotknutá osoba nežije, taký súhlas môže poskytnúť jej blízka osoba.

Podľa § 9 ods. 3 ZSI, povinná osoba sprístupní na účely informovania verejnosti osobné údaje fyzickej osoby, ktoré sú spracúvané v informačnom systéme za podmienok ustanovených osobitným zákonom o fyzickej osobe, ktorá je verejným funkcionárom, poslancom obecného zastupiteľstva, predstaveným v štátnej službe, odborníkom plniacim úlohy pre člena vlády Slovenskej republiky, prezidenta Slovenskej republiky, predsedu Národnej rady Slovenskej republiky alebo podpredsedu Národnej rady Slovenskej republiky, vedúcim zamestnancom vykonávajúcim prácu vo verejnom záujme, vedúcim zamestnancom zamestnávateľa, ktorým je orgán verejnej moci, nadriadeným v služobnom pomere alebo členom hodnotiacej komisie alebo iného obdobného orgánu, ktorý sa zúčastňuje na procese rozhodovania o použití verejných prostriedkov. Podľa prvej vety sa sprístupňujú osobné údaje v rozsahu

- a) titul,
- b) meno,
- c) priezvisko,
- d) funkcia a deň ustanovenia alebo vymenovania do funkcie,
- e) pracovné zaradenie a deň začiatku výkonu pracovnej činnosti,
- f) miesto výkonu funkcie alebo pracovnej činnosti a orgán, v ktorom túto funkciu alebo činnosť vykonáva,
- g) mzda, plat alebo platové pomery a ďalšie finančné náležitosti priznané za výkon funkcie alebo za výkon pracovnej činnosti, ak sú uhrádzané zo štátneho rozpočtu alebo z iného verejného rozpočtu.

Žalobca sa domáhal poskytnutia informácie týkajúcej sa fyzickej osoby - člena rady a výboru Úradu pre dohľad nad výkonom auditu týkajúcej sa odborných vedomostí a skúseností v zmysle § 49 zákona č. 540/2007 Z. z. o audítoroch, audite a dohľade nad výkonom auditu a o zmene a doplnení zákona č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozhodnutia „zák. o audítoroch“), konkrétne zaslanie prehľadu dokladov, ktorými preukázal svoje odborné vedomosti a skúsenosti, a to v štruktúre názov odbornej vedomosti a skúsenosti, doklad, ktorým to bolo zdokumentované, organizácia, v ktorej sa dokladovaná činnosť vykonávala a časové obdobie, v ktorom sa dokladovaná činnosť vykonávala.

Najvyšší súd sa stotožnil s názorom žalobcu, že vysokoškolský diplom je verejnou listinou. Rozlišovanie listín na verejné a súkromné má však význam z hľadiska ich hodnotenia súdom pri vykonávaní dokazovania, ale nemá vplyv na posudzovanie, či uvedená listina obsahuje osobné údaje alebo nie.

Pokiaľ žalobca v podanom odvolaní tvrdil, že v prejednávanej veci sa jedná o osobu zapojenú do záležitostí verejného záujmu, a teda má zúženú ochranu súkromia, nie je zrejmé, na základe akých argumentov dospel k tomuto záveru. Samotná skutočnosť, že uvedená fyzická osoba je členom rady a výboru Úradu pre dohľad nad výkonom auditu (nejedná sa o verejného funkcionára alebo verejne známu osobu), ktorá zastáva svoju funkciu v zmysle § 51 ods. 3 zákona o audítoroch bezodplatne, neznamená, že nepožíva ochranu v zmysle čl. 19 ods. 3 a čl. 22 Ústavy SR.

§ 9 ods. 3 ZSI obsahuje taxatívny výpočet osôb, u ktorých sa zverejňujú osobné údaje, ktoré ustanovenie predstavuje výnimku z ochrany osobných údajov. Pokiaľ ZSI priznáva menšiu ochranu osobným údajom len u určitej skupiny verejne činných osôb, aj to len vo vzťahu ku konkrétnym údajom, tým viac je potom potrebné dospieť k záveru, že o osobe, ktorá ani nie je uvedená v § 9 ods. 3 ZSI,

nemožno zverejňovať osobné údaje dokonca iného charakteru ako sú zverejňované v zmysle § 9 ods. 3 ZSI.

Pokiaľ žalobca apeloval na potrebu kontroly verejnej moci občanmi, je potrebné uviesť, že nesprístupnenie osobných údajov fyzickej osoby nie je prekážkou takejto kontroly. Ak sa žalobca domnieval, že uvedená fyzická osoba nespĺňa zákonné predpoklady pre výkon funkcie, mohol využiť zákonné prostriedky smerujúce k prevereniu týchto skutočností, nakoľko samotný žalobca nedisponuje rozhodovacou právomocou vo vzťahu k orgánom Úradu pre dohľad nad výkonom auditu a k ich členom.

Na základe vyššie uvedeného najvyšší súd dospel k záveru, že pokiaľ fyzická osoba neposkytla súhlas na zverejnenie osobných údajov, žalovaný nemohol postupovať inak, ako žiadosť žalobcu zamietnuť, a preto krajský súd rozhodol správne, keď žalobu ako nedôvodnú zamietol, ktorý rozsudok bolo potrebné ako vecne správny potvrdiť.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. a § 250k ods. 1 O. s. p. tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný a žalovanému náhrada trov konania zo zákona neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.